

særlig Opfordring til at gaae nærmere ind paa Sagen, kan indskrænke mig til at anbefale de Endringsforslag, jeg i Forening med 4 andre Medlemmer har tilladt mig at stille. Det maa uden Tvivl betragtes som afgjort ved sidste Afstemning, at den Frist, der dengang af mig var foreslaaet, ansees at være for kort. Nu er Fristen sat overeensstemmende med det af den høitærede Indenrigsminister ved Sagens anden Behandling. Antydede. Der er derfor kun et Punkt jeg skal tillade mig at berøre, nemlig den dobbelte Afstemning, som vi have anseet det vigtigst at udføre. Jeg tror ikke at have misforstaaet den ærede Indenrigsminister, naar jeg antager, at han tiltræder Forslaget under Nr. 2 i dets Heelhed. (Indenrigsministeren: Ja!). Det har selvfølgelig ogsaa været vor Tanke at anbefale begge Dele af Forslaget, og det var kun for at imødekomme en mulig Tvivl angaaende det ene Punkt, at vi have ønsket særlig Afstemning over hver Deel af det. Da vi nu tør antage os at være i fuld Overensstemmelse med den ærede Indenrigsminister, fraskalbe Forslagsstillerne Begjæringen om særlig Afstemning og ønske derimod Forslaget afstemt under Cél.

Formanden: Da samtlige Forslagsstillere ere tilstede, kan jeg vel betragte dette Forslag som fremsat paa samtlige Forslagsstilleres Vegne.

Krieger: Ja! jeg yttrede det paa Alles Vegne.

Formanden: Jeg maa da spørge, om Nogen optager dette Forslag om deelt Afstemning? (Ophold) Da dette ikke er Tilfældet, er denne Begjæring om deelt Afstemning bortfalden; Forslaget vil derfor komme under Afstemning i sin Heelhed.

Christensen: Jeg skal blot tillade mig den ganske korte Bemærkning, at jeg tror at turde anbefale at stemme for det foreliggende Endringsforslag. Både efter dets eget Indhold og efter at den høitærede Indenrigsminister har

tiltraadt det, maa der være Formodning for, at det fortjener at billiges, men jeg maa tilstaae, at jeg i den Grad interesseres mig for dette store og vigtige Foretagende, hvorom her er Tale, at jeg end ikke lod det berøre derved, men selv ansatte Undersøgelser for at komme til nogenlunde Bisked om, at det ikke paa nogen Maade vil lægge den allermindste Hindring i veien for Sagen. Under disse Omstændigheder vil jeg for mit Vedkommende trostigt anbefale at vedtage Forslaget saaledes, som det foreligger.

Nasmusen: Jeg kan ikke komme til andet Resultat end det, hvortil jeg kom ved denne Sags anden Behandling, og jeg maa derfor erklære, at jeg ikke kan stemme for det foreliggende Endringsforslag af de samme Grunde, som jeg dengang anførte. Kun vil jeg tilføie, at hvis Ministerens eller rettere de ærede Forslagsstilleres Forslag nu bliver vedtaget, seer jeg ikke, at der haves nogen større Garanti for dette Depositum end for det, der allerede tidligere er blevet stillet. Sæt engang, at der virkelig senere bliver stillet et andet Depositum, hvad Sikkerhed har da den ærede Minister for, at der ikke 8 Dage efter paany kan komme en Advocat og fremsætte en Protest, saaledes som det nu er skeet? (Bloug: Det skeer ikke hver Dag) Nei, det skeer ikke hver Dag, men jeg kan godt forstaae, at den høitærede Minister vistnok ligesom har faaet Skrøppler ved den indtrængende Fremstilling, som en æret Landstingsmand gav ved denne Sags anden Behandling, og i hvilken han ligesom mindede Ministeren om, at han gjerne kunde være udsat for selv at komme til at betale de 180,000 Rd. danst. Jeg kan saa godt forstaae, at en saadan Henstilling af den ærede Jurist kan gjøre en Minister noget tvøvlende, men den gjør ikke mig tvøvlende. Har Ministeriet beredt sig Banstikigheder, maa det for mig see at hjælpe sig ud deraf, som det kan; det er ikke min Sag at hjælpe det af med dem, men jeg vil lade det Hele gaae, som Ministeriet selv har foreslaaet det fra Først af. Sdet jeg erklærer dette, skulde jeg for mit Vedkommende med Tilfredshed see, om Andre vare af samme Ansigtelse.